

A Fővárosi Törvényszék a _____ ügyvéd (_____) által képviselt **Freedom Média PR és Kommunikációs Nonprofit Kft.** (7621 Pécs, Felsőmalom u. 20.) felperesnek a dr. Ay Zoltán Nándor bírósági képviseleti irodavezető-helyettes, kamarai jogtanácsos által képviselt **Gazdasági Versenyhivatal** (1054 Budapest, Alkotmány u. 5.) alperes ellen versenyügyben kiadott B/961-11/2018. számú hatósági bizonyítvány megtámadása iránt indított perében meghozta az alábbi

Í t é l e t e t:

A Fővárosi Törvényszék az alperes 2018. december 6. napján kiadott B/961-11/2018. számú hatósági bizonyítványát megsemmisíti és az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 90.000 (Kilencvenezer) forint perköltséget.

A kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Közép-Európai Sajtó és Média Alapítvány (a továbbiakban: bejelentő) 2018. november 28-án az alperesi versenyhatóságnál a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 24. § (1) bekezdése alapján, a Tpv. 43/J. § (1) bekezdése szerint bejelentette, hogy adományozási szerződés mint tulajdonszerzési jogcím alapján megszerzi az Echo Hungária TV Televíziós, Kommunikációs és Szolgáltató Zrt., a Magyar Idők Kiadó Kft., a New Wave Media Group Kommunikációs és Szolgáltató Kft., valamint az Opus Press Zrt. társasági részesedéseinek 100%-át. Erre tekintettel a tranzakcióban érintett vállalkozások Tpv. 23. § (1) bekezdés b) pontja és 23. § (2) bekezdés a) pontja szerinti, közvetlen egyedüli irányítással megvalósuló összefonódása jön létre.

A bejelentés nyomán indult összefonódás-bejelentés elintézésével kapcsolatos eljárásban az alperes vizsgálója a 2018. december 3-án kelt feljegyzésében rögzítette, hogy a bejelentéssel érintett felek tevékenységei között horizontális átfedés, valamint vertikális és portfólió jellegű kapcsolódás is azonosítható, azonban a szolgáltatott adatok köre alapján nem állapítható meg egyértelműen, hogy ezen hatások érdeminek tekinthetők-e, illetve melyek azok az érintett termékpiacok, amelyek esetében a tranzakció piaci hatásainak részletesebb vizsgálata indokolt. Rögzítette azt is, hogy a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának (a továbbiakban: Médiatanács) előzetes szakhatósági hozzájárulása nem áll rendelkezésre. Mindezekre tekintettel a Tpv. 67. § (4) bekezdés b) pontja alapján az eljáró versenytanácsnál indítványozta az összefonódás vizsgálatára irányuló versenyfelügyeleti eljárás megindítását.

Az alperes eljáró versenytanácsa a 2018. december 5-én kelt, vizsgálónak címzett elektronikus levelében egyetértését fejezte ki a versenyfelügyeleti eljárás megindítására vonatkozó vizsgálói indítvánnyal.

Magyarország Kormánya a 229/2018. (XII. 5.) Korm. rendeletének (a továbbiakban: R.) 1. §-ában a perbeli fúziót közérdekből nemzetstratégiai jelentőségű összefonódásnak minősítette.

Ezt követően – az R.-re figyelemmel – a bejelentő 2018. december 6-án jelezte az alperesnek, hogy az összefonódás nem bejelentésköteles, és kérte hatósági bizonyítvány kiállítását arról a tényről, hogy a bejelentett összefonódás vizsgálatának elrendelésére okot adó körülmény nem áll fenn.

Az alperes vizsgálója a 2018. december 6-án kelt, versenytanácsnak címzett elektronikus levelében kifejtette, hogy bejelentési kötelezettség hiányában az alperesi hatóságnak nincs hatásköre a bejelentett összefonódás vizsgálatára.

Az alperes versenytanácsa a 2018. december 6-án kelt, vizsgálónak címzett elektronikus levelében egyetértését fejezte ki az R.-re tekintettel előterjesztett újabb vizsgálói indítvánnyal, álláspontja szerint a hatóság hatáskörének hiánya miatt vizsgálat elrendelésére okot adó körülmény nem áll fenn.

Az alperes vizsgálója a 2018. december 6-án kiadott, keresettel támadott hatósági bizonyítványban a Tpv. 43/N. § (1) bekezdés b) pontja alapján igazolta, hogy hatáskörének hiánya miatt az összefonódás-bejelentés alapján a törvény 67. § (4) bekezdése szerinti vizsgálat elrendelésére okot adó körülmény nem áll fenn. A vizsgáló döntéséhez az eljáró versenytanács egyetértésének beszerzése megtörtént.

A felperes a keresetlevelében elsődlegesen a hatósági bizonyítvány megváltoztatását és a bejelentett összefonódás megtiltását kérte, másodsorban a hatósági bizonyítvány megsemmisítése és az alperes új eljárásra kötelezése iránt terjesztett elő kérelmet. Kereshetőségi jogát illetően előadta, hogy közvetlen jogos érdeke fűződik a hatósági bizonyítvány megtámadásához. Kiadója a Szabad Pécs című internetes hírportálnak (szabadpecs.hu), amely Baranya megye, azon belül is Pécs lakosainak tájékoztatására jött létre. A bejelentő által tömörített vállalkozások három olyan sajtóterméket is működtetnek, amelyek ugyanígy kifejezetten a Baranya megyei, illetve pécsi lakosok tájékoztatását szolgálják: az Új Dunántúli Napló című napilap (bama.hu), a Szabad Föld című hetilap, illetve a Szuperinfó című hirdetési újság. Rámutatott, hogy ő és a bejelentő ugyanazon gazdasági piacokon (olvasói és online hirdetői piacok) tevékenykedő versenytársak. Hivatkozott a Kúria EBH 2016/K.8. számú elvi határozatára. Indítványozta e körben tanúkenti kihallgatását, aki a

kutatja, valamint

tanúkenti kihallgatását is, aki a bejelentő működéséről tud beszámolni. Sérelmezte, hogy a hatóság bizonyítvány nem tartalmazza, mi az oka az alperes hatásköre hiányának, ez álláspontja szerint önmagában sérti az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettséget. Kifejtette, hogy az alperes a hatásköre hiányát vélhetően a R. 1. §-ára és a Tpv. 24/A. §-ára alapozta, amely utóbbi rendelkezés azonban csak a bejelentési kötelezettség alól ad felmentést, nem vonatkoztatható azonban a már bejelentett összefonódásokra. Éppen ellenkezőleg, a már bejelentett összefonódást az általános szabályok szerint kell elbírálni. Álláspontja szerint az alperesnek el kellett volna

rendelni az összefonódás vizsgálatát. Kifogásolta továbbá, hogy az alperes a hatósági bizonyítvány kiállításával érdemben döntött az összefonódás jogszerűségéről, annak ellenére, hogy a bizonyítvány kiállításának jogalapját hatásköre hiányában jelölte meg. A hatósági bizonyítvány kiadása azt jelzi, hogy az alperes megvizsgálta az összefonódás jogi feltételeit, ezt azonban nem tette meg. Mégis, a kiadott hatósági bizonyítvány érdemben teszi lehetővé az összefonódást. Hangoztatta, hogy a jogszabályok nem teszik lehetővé ilyen okból hatósági bizonyítvány kiállítását. Utalt az Ákr. 80. § (1) bekezdésére, 94. § (2) bekezdésére, a Tpvt. 43/N. § (1) bekezdés b) pontjára és a 67. § (4) bekezdésére. Kérte a per általános szabályok szerinti lefolytatását, mert álláspontja szerint az ügy összetettsége miatt sérülhet a tisztességes eljárás követelménye. Kérte továbbá az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését a Tpvt. 24/A. §-a, 97. §-a és az R. 1. §-a vonatkozásában. Perköltséget igényelt.

Az alperes ellenkérelmében kérte a keresetlevél visszautasítását, arra hivatkozva, hogy a felperesnek nincs perindítási joga, illetve, hogy a felperes olyan közigazgatási tevékenység ellen kíván keresetet indítani, amelynek a vizsgálatát a törvény kizárja. A kereset érdemi elutasítását kérte, egyfelől, mert megítélése szerint a felperesnek nincs keresetelési joga, másfelől, mert a keresetet megalapozatlannak, a kiadott hatósági bizonyítványt pedig jogszerűnek tartotta. Tárgyalás tartását kérte. Perköltséget igényelt.

A Fővárosi Törvényszék a perbe érdeklőként történő belépés lehetőségéről értesítette a bejelentőt, aki azonban e törvényes lehetőségével nem élt.

A törvényszék a 2019. április 10-én kelt 105.K.700.054/2019/14. számú végzésével megállapította, hogy a felperes által támadott hatósági bizonyítvány ellen a Kp. általános szabályai szerinti közigazgatási per lefolytatásának van helye, azonban e végzést a Kúria a 2019. június 26-án kelt Kpkf.VI.37.708/2019/2. számú végzésével hatályon kívül helyezte. A Kp. 4. § (6) bekezdésére és 45. § (2) bekezdésére utalással rámutatott, hogy a bíróság által alkalmazandó eljárási rendet a támadott közigazgatási tevékenység jellege határozza meg. A bíróságnak a közigazgatási cselekmény mibenlétét, valós tartalmát kell megvizsgálnia, függetlenül annak közigazgatási szerv általi elnevezésétől. Ha a közigazgatási cselekményt a közigazgatási szerv téves formában valósította meg, így például hatósági bizonyítványt állított ki határozat helyett, vagy fordítva, akkor a bíróság a közigazgatási tevékenység tényleges tartalma szerinti eljárást folytatja le. A más eljárásrendre való áttérésről végzést kell hozni. Jelen esetben azonban más eljárásrendre való áttérésnek nincs helye. A felperes által támadott közigazgatási tevékenység a bejelentő részére kiállított, a vizsgálat elrendelésére okot adó körülmény hiányát igazoló hatósági bizonyítvány. A Tpvt. 43/N. § (1) bekezdés b) pontja alapján e körülményről az alperes jogosult hatósági bizonyítványt kiadni. A Kp. 124. § (2) bekezdés a) pontjára hivatkozva rögzítette, hogy a bíróságnak a hatósági bizonyítvánnyal kapcsolatos perben egyszerűsített perben kell eljárnia. Az pedig, hogy az alperes jogszerűen állította-e ki a hatósági bizonyítványt, már a per érdemére tartozó kérdés, amelyről az elsőfokú bíróságnak a felperes keresete mentén kell érdemben állást foglalnia. Megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság nincs elzárva attól, hogy a Kp. 124. § (4) bekezdés első fordulataát alkalmazva rendelje el a per általános szabályok szerinti folytatását.

A Kúria végzésére figyelemmel a törvényszék vizsgálta, hogy a perben a Kp. 124. § (4) bekezdés első fordulataának alkalmazására sor kerülhet-e, mely szerint a bíróság az eljárás során bármikor elrendeli a per általános szabályok szerinti folytatását, ha az a tisztességes eljárás követelményeinek biztosítása érdekében szükséges. A felperes a perben ugyan élt ilyen kérelemmel, azonban a pusztán hivatkozásokon túl, miszerint az ügy összetettsége miatt sérülhet a tisztességes eljárás követelménye, semmiféle konkrétumot nem jelölt meg e körben. A

törvényszék álláspontja szerint a perben a bíróság előtti eljárással kapcsolatos, az eljárásban részt vevő ellenérdekű felek helyzetének kiegyensúlyozását szolgáló garanciák érvényesülnek. A törvényszék a Kp. Alapvető Rendelkezéseivel összhangban, az eljárási igazságosság érvényesülése érdekében hozzájárult ahhoz, hogy a felek és más perbeli személyek eljárási jogait gyakorolhassák és kötelezettségeiket teljesíthessék. Gondoskodott arról, hogy a felek minden, az eljárás során előterjesztett kérelmet, nyilatkozatot, bírósághoz benyújtott okiratot, bizonyítékot megismerhessenek, és azokra - megfelelő határidőn belül - nyilatkozhassanak. Éppen ezért a törvényszék a Kp. 124. § (4) bekezdés első fordulatának alkalmazását a jelen ügyben nem látta indokoltnak.

A törvényszék a közigazgatási jogvitát a Kp. 124. § (2) bekezdés a) pontja alapján, a Kp. XXI. Fejezete szerinti egyszerűsített közigazgatási peres eljárásban bírálta el.

Az egyszerűsített peres eljárásrendre vonatkozó Kp. 124. § (5) bekezdése alapján az ügyben a törvényszéknek tárgyaláson kívül kellett döntenie, így az alperes tárgyalás tartása iránti kérelme nem foghatott helyt.

A törvényszék elsődlegesen az alperes pergátló kifogásait vizsgálta.

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés c) pontja szerint a bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha a pert nem a jogszabályban erre feljogosított személy indítja. A Kp. 17. § a) pontja szerint a per megindítására jogosult az, akinek jogát vagy jogos érdekét a közigazgatási tevékenység közvetlenül érinti.

Ez a szabály – a bírói gyakorlat szerint – csak abban az esetben alkalmazható, ha már a keresetlevélből, illetve a közigazgatási iratanyagból érdemi vizsgálat nélkül megállapítható a keresetindító fél érdekeltiségének hiánya. A perbeli esetben a felperes igényérvényesítési jogosultsága, keresetőségi joga a felek között vitás volt, így azt a törvényszéknek a perben kellett tisztázni, és e kérdésben ítélettel határozni.

A Kp. 48. § (1) bekezdés d) pontja szerint a bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha a felperes olyan közigazgatási tevékenység jogszerűségét vitatja, amelynek vizsgálatát törvény kizárja.

A perbeli esetben a támadott hatósági bizonyítvánnyal szemben a Kp. 4. § (1) bekezdése és (3) bekezdés a) pontja, valamint 5. § (1) bekezdése megnyitja a közigazgatási bírói utat, s azt sem a Kp. negatív tárgyi hatályára vonatkozó szabályozás, sem külön törvény (Tpvt.) nem zárja ki, ilyen konkrét rendelkezést az alperes sem jelölt meg.

A törvényszék a keresetet érdemben vizsgálva megállapította, hogy az - az alábbiak szerint - alapos.

A törvényszék elismerte a felperes perbeli igény érvényesíthetőségére vonatkozó keresetőségi jogát.

A keresetőségi jog (más néven aktív perbeli legitímáció, legitimatio ad causam) a felperes és a per tárgya – közigazgatási perben értelemszerűen a keresetben megjelölt jogsértés vizsgálata – közötti anyagi jogi érdekeltégi viszonyt, egyedi érintettséget jelent. Valakinek jogát vagy jogos érdekét az ügy akkor érinti, ha közvetlen érdekeltisége fűződik ahhoz, hogy az

egyébként másra vonatkozó jogot és kötelezettséget a hatóság megállapítja-e, és ha igen, milyen tartalommal. A kereshetőségi jog tehát akkor állapítható meg, ha az üggyel összefüggésben a közvetlen és nyilvánvaló érintettsége, érdekeltisége kétségtelenül fennáll.

A törvényszék a felperes kereshetőségi jogának vizsgálata körében szem előtt tartotta az Európai Unió Bíróságának a C-282/13. számú T-Mobile Austria kontra Telekom-Control-Kommission ügyben (ECLI:EU:C:2015:24) és a magyar érintettségű C-510/13. számú E.ON Földgáz Trade Zrt. kontra Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal ügyben (ECLI:EU:C:2015:189) hozott előzetes döntéseit, amelyekből az világlik ki, hogy a gazdasági érdekeltiség is megalapozhat közvetlen jogos érdeket, és ezzel együtt kereshetőségi jogot egy szabályozó hatósági döntés esetében. Utóbbi ügyben a Kúria az EBH 2016/K.8. számú elvi határozatában külön is rámutatott, hogy olyan szabályozási területeken, ahol a védett érdek a szabályozás tárgya, a piaci verseny, a versenytársi minőség, a gazdasági érdek alapot adhat a közvetlen jogos érdek, a kereshetőségi jog elismerésére.

A perbeli esetben a törvényszék arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes által a perben bemutatott részletes érvelés mentén egyértelműen megállapítható, hogy a bejelentett összefonódással érintett földrajzi és árupiacnak van olyan szegmense, amelyen az összefonódással érintett vállalkozások és a felperes versenytársaknak tekinthetők. A felperes a keresetlevelében és a per során előterjesztett előkészítő irataiban azt is kellő részletességgel bemutatta, hogy az összefonódás a gazdasági érdekét érinti. A törvényszék megítélése szerint a felperes piaci helyzetének érintettsége adott esetben – a verseny előmozdításának, védelmének elvéből következően – kereshetőségi jogot alapoz meg.

A törvényszék a felperes kereshetőségi jogát az általa előadott tények, körülmények alapján elismerte, az általa felajánlott tanúbizonyításokat ezért - mint a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelent [Kp. 78. § (1) bek., Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 276. § (5) bek.] - mellőzte.

A törvényszék ezt követően a felperes kereseti hivatkozásai mentén azt vizsgálta, hogy jogszerűen került-e sor a támadott hatósági bizonyítvány kiadására.

A törvényszék a keresettel támadott hatósági bizonyítvány jogszerűségét a Kp. 2. § (4) bekezdése, 85. § (1) bekezdése, valamint a 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 342. § (1) bekezdése szerint a kereseti kérelem és az ellenkérelem korlátai között, és a Kp. 85. § (2) bekezdése értelmében, a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére és a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 279. § (1)-(2) bekezdéseire figyelemmel a felek tényállításai, a rendelkezésre bocsátott iratok és egyéb bizonyítékok egyenként és összességében történő értékelése alapján, a meggyőződése szerint állapította meg.

A Tpv. 43/K. § (1) bekezdés b) pontja szerint az összefonódás-bejelentés elintézésével kapcsolatos eljárásban is megfelelően alkalmazandó Ákr. 94. § (1) bekezdése szerint e törvény rendelkezéseit a hatósági bizonyítvánnyal, igazolvánnyal és nyilvántartással kapcsolatos eljárásokban az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A (2) bekezdés szerint a hatósági bizonyítvány, igazolvány, valamint a hatósági nyilvántartásba történt bejegyzés határozat. Az Ákr. 80. § (1) bekezdése szerint a döntés határozat vagy végzés. A hatóság az ügy érdemében határozatot hoz, az eljárás során hozott egyéb döntések végzések. Az Ákr. 81. § (1) bekezdése szerint a döntés tartalmazza az eljáró hatóság, az ügyfelek és az ügy azonosításához szükséges minden adatot, a rendelkező részt – a hatóság döntésével, a

szakhatóság állásfoglalásával, a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatással és a felmerült eljárási költséggel –, továbbá a megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, a szakhatósági állásfoglalás indoklására, a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást.

A felperes a keresetében alappal hivatkozott arra, hogy a hatósági bizonyítvány indokolása még csak utalást sem tartalmaz az R.-re. Az, hogy az alperes a hatásköre hiányát, végső soron pedig a támadott hatósági bizonyítvány kiadását az R.-re alapította, csupán az alperes vizsgálója és versenytanácsa közötti előzményi elektronikus levélváltásból, valamint a perben előterjesztett vádiratból derül ki. Ezt a hiányosságot a törvényszék súlyos, valamint – az alább kifejtettekre is figyelemmel – az ügy érdemére kiható és a bírósági eljárásban már nem orvosolható eljárási jogszabálysértésként értékelte.

A Tptv. 24. § (1) bekezdése szerint a vállalkozások összefonódását a Gazdasági Versenyhivatalnak be kell jelenteni, ha valamennyi érintett vállalkozáscsoport, valamint az érintett vállalkozáscsoportok tagjai és más vállalkozások által közösen irányított vállalkozások előző üzleti évben elért nettó árbevétele együttesen a tizenötmilliárd forintot meghaladja, és az érintett vállalkozáscsoportok között van legalább két olyan vállalkozáscsoport, melynek az előző évi nettó árbevétele a vállalkozáscsoport tagjai és más vállalkozások által közösen irányított vállalkozások előző évi nettó árbevételével együtt egymilliárd forint felett van. A Tptv. 43/J. § (1) bekezdése szerint a 24. § szerinti összefonódás-bejelentést a Gazdasági Versenyhivatal által a honlapján közzétett formátumú, megfelelően kitöltött összefonódás-bejelentési űrlapon kell benyújtani. Az összefonódás-bejelentésnek az elintézéséhez szükséges valamennyi tény, adatot tartalmaznia kell, és ahhoz csatolni kell az űrlapban megjelölt iratokat.

A Tptv. 24/A. §-a szerint a Kormány a vállalkozások összefonódását közérdekből – így különösen a munkahelyek megőrzése, az ellátás biztonsága érdekében – nemzetstratégiai jelentőségűnek minősítheti. Az ilyen összefonódást nem kell a Gazdasági Versenyhivatalnak a 24. § szerint bejelenteni. A Tptv. 97. §-a szerint felhatalmazást kap a Kormány, hogy a vállalkozások összefonódását rendelettel közérdekből nemzetstratégiai jelentőségűnek minősítse.

Az R. 1. §-a szerint a Kormány a Tptv. 24/A. §-a alapján az Echo Hungária TV Televíziós, Kommunikációs és Szolgáltató Zrt., a Magyar Idők Kiadó Kft., a New Wave Media Group Kommunikációs és Szolgáltató Kft., valamint az Opus Press Zrt. feletti irányítás Közép-Európai Sajtó és Média Alapítvány általi megszerzésével megvalósuló összefonódást közérdekből nemzetstratégiai jelentőségű összefonódásnak minősítette.

A Tptv. 24/A. §-át és 97. §-át beiktató 2013. évi CXCI. törvény indokolása szerint a rendelkezés a Tptv. hatálya alóli kivételi kört pontosítja, egyértelművé téve, hogy az mely, a Kormány által közérdekből rendelettel nemzetstratégiai minősített ügyekre nem terjed ki. A módosítás a jogbiztonságot és az átláthatóságot szolgálja. A Tptv. 1. § (1) bekezdése értelmében a Tptv. tárgyi hatálya mindazon piaci magatartásra kiterjed, amely esetében törvény másként nem rendelkezik. A Gazdasági Versenyhivatal gyakorlata szerint a törvénnyel azonos elbírálás alá esnek a törvényre egyértelműen visszavezethető alacsonyabb szintű jogszabályok is. Indokolt annak egyértelmű rögzítése, hogy a törvényi felhatalmazás alapján a mentesség kiterjedjen a Kormány által közérdekből rendelettel nemzetstratégiai minősített ügyekre.

A felperes hivatkozása szerint a Tpv. 24/A. §-a csak a bejelentési kötelezettség alól ad felmentést, így az R. szabályozása nem vonatkoztatható a már bejelentett összefonódásra. Ezzel a jogi érveléssel a törvényszék az alábbiakra figyelemmel nem értett egyet.

Az Alaptörvény 28. cikke értelmében a bíróságoknak a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük, a jogszabályok céljának megállapítása során pedig elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. A Tpv. 24/A. §-ához és 97. §-ához fűzött indokolás egyértelművé teszi, hogy az összefonódás kormányrendelettel nemzetstratégiai jelentőségűvé minősítése a Tpv. tárgyi hatálya alóli kivételt jelent, ilyen értelemben pedig nincsen jelentősége annak, hogy az adott összefonódást már bejelentették, arra a R. szabálya ugyanúgy alkalmazandó.

A törvényszék ugyanakkor elfogadta a felperesnek azt az érvelését, mely szerint a perbeli esetben hatósági bizonyítvány kiállítására jogszerűen nem kerülhetett volna sor.

A Tpv. 43/N. § (1) bekezdése szerint az összefonódás-bejelentés beérkezését – ha a 43/M. § (1) bekezdése szerinti díj megfizetésére később kerül sor, ennek időpontját – követő naptól számított nyolc napon belül a vizsgáló

- a) a 67. § (4) bekezdése alapján elrendeli az összefonódás vizsgálatát,
- b) a 67. § (4) bekezdése szerint a vizsgálat elrendelésére okot adó körülmény hiányában erről a tényről - az eljáró versenytanáccsal egyetértésben - hatósági bizonyítványt ad ki az összefonódást bejelentőnek,
- c) a 24. § (4) bekezdése szerinti összefonódás-vizsgálati küszöbérték nem teljesülése ellenére benyújtott összefonódás-bejelentést visszautasítja, vagy
- d) a nem a 28. § (1) bekezdése szerinti személytől származó vagy a 28. § (2) bekezdésében megjelölt időpontot megelőzően benyújtott összefonódás-bejelentést – az eljáró versenytanáccsal egyetértésben – visszautasítja; ebben az esetben a 43/M. § (1) bekezdése szerinti, már megfizetett díj felét vissza kell téríteni.

A (2) bekezdés szerint, ha az (1) bekezdés szerinti határidőben nem kerül sor az ott megjelölt intézkedések valamelyikére, a 24. § (1) bekezdése szerint bejelentett összefonódás végrehajtható. Erről a tényről az összefonódás-bejelentést tevő kérelmére a vizsgáló hatósági bizonyítványt állít ki. Ebben az esetben a 43/M. § (1) bekezdése szerinti, már megfizetett díjat vissza kell téríteni.

A Tpv. 67. § (4) bekezdése szerint a 24. § szerinti összefonódás-bejelentés alapján a vizsgáló – az eljáró versenytanáccsal egyetértésben – végzéssel elrendeli az összefonódás vizsgálatát, ha

- a) nem nyilvánvaló, hogy az összefonódás az érintett piacon nem eredményezi a verseny jelentős mértékű csökkenését, vagy
- b) az összefonódás-bejelentés nem felel meg a 43/J. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek vagy – a 24. § (1) bekezdése szerinti összefonódás esetén – a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 171. §-a alapján be kell szerezni a Médiatanács szakhatósági állásfoglalását, és nem áll rendelkezésre a Médiatanács olyan előzetes szakhatósági hozzájárulása, amely az összefonódást feltétel és kötelezettség előírása nélkül engedélyezi.

A hatósági bizonyítvány határozatnak, vagyis érdemi döntésnek minősül, amelyben a hatóság valamely adatot igazol (Ákr. 80. § (1) bek., 94. § (2) bek., 95. § (1) bek.). Eközben a perbeli ügyben – az alperes által sem vitatottan – érdemi vizsgálódás nem történt, hiszen az alperes (a

fentebb írtak szerint az R.-re alapítottan, de annak említése nélkül) a hatásköre hiányát állapította meg.

Az alperes az általa a hatósági bizonyítványban ténylegesen annak jogalapjaként megjelölt Tpvt. 43/N. § (1) bekezdés b) pontjára alapítottan csakis abban az esetben állíthatott volna ki hatósági bizonyítványt, ha a 67. § (4) bekezdése szerinti, a vizsgálat elrendelésére okot adó körülmény nem áll fenn. Erre vonatkozó adat-igazolást ugyanakkor a perbeli ügyben az alperes által kiadott hatósági bizonyítvány ténylegesen nem tartalmazhatott, hiszen a vizsgáló első feljegyzése alapján – amelyben foglaltakkal az eljáró versenytanács is egyetértett – az adott ügyben nem volt nyilvánvaló, hogy az összefonódás az érintett piacon nem eredményezi a verseny jelentős mértékű csökkenését, emellett pedig nem állt rendelkezésre a Médiatanács előzetes szakhatósági hozzájárulása sem. Megjegyzendő, hogy hatósági bizonyítvány a Tpvt. 43/N. § (2) bekezdésére alapítottan is kiadható, azonban e jogalap alkalmazásának jogszabályi feltétele a perbeli ügyben nem teljesült, de ezt a jogalapot az alperes a hatósági bizonyítványban nem is hívta fel. Ekként az alperes részéről a hatósági bizonyítvány kiállítására törvényes alap nélkül került sor.

Kiemeli a törvényszék, hogy amennyiben az alperes álláspontja az, hogy az adott ügyben nincs hatásköre eljárni, úgy hatáskör hiányában hatósági bizonyítvány kiadására nyilvánvalóan nem jogosult.

Az alperes a perbeli ügyben egyrésztől megsértette indokolási kötelezettségét, másrésztől az általa kiadott hatósági bizonyítványt kizárólag az ügyben nem alkalmazható jogszabályi rendelkezésre alapította, amit a törvényszék a felperes kereseti hivatkozásai mentén, a fentiek szerint jogszabálysértőnek ítélt. Ezért a hatósági bizonyítványt a Kp. 92. § (1) bekezdés b) és c) pontjai alapján megsemmisítette, és az alperest az ekként elbírálatlanul maradt összefonódás-bejelentéssel kapcsolatban új eljárásra kötelezte a Kp. 89 § (1) bekezdés a) és b) pontjai, valamint (2) bekezdése alapján.

Ennek következményeként az alperes vizsgálójának az összefonódás-bejelentés elintézésével kapcsolatos eljárást ismételten le kell folytatnia, szükség szerint a bejelentőt is nyilatkoztatva, s az eljárást a kialakított jogi álláspontjának megfelelő formában és tartalommal, kellő indokolással ellátva kell lezárnia.

A törvényszék a perben az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését szükségtelennek tartotta, ezért az erre irányuló felperesi kérelmet a Kp. 34. § b) pontja folytán alkalmazandó Pp. 131. § (4) bekezdése alapján külön végzéssel elutasította. A perbeli esetben a felperes keresete eredményre vezetett, a törvényszék a keresettel támadott hatósági bizonyítványt megsemmisítette. A törvényszék a felperes alkotmányossági kifogásával érintett jogszabályi rendelkezéseket ténylegesen nem alkalmazta, mert nem azokra alapította az ítéletét. Kiemelendő továbbá, hogy az országgyűlési képviselők egynegyedének indítványára az Alkotmánybíróság előtt II/00313/2019. szám alatt folyamatban van a R. 1. §-ának utólagos normakontrollja, amelynek eredményét az alperes a megismételt eljárása során figyelembe veheti.

A felperes költségeinek megfizetésére az alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles. A bíróság a perköltség összegét a Pp. 82. § (3) bekezdésére figyelemmel, a felszámítás és az ahhoz csatolt okiratok alapulvételével határozta meg.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontjában és 42. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott mértékű, 30 000 forint összegű kereseti illeték viselésére az alperest az Itv. 4. § (1) bekezdésére és az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjára figyelemmel – teljes személyes illetékmentessége folytán – nem lehetett kötelezni, így azt a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 126. § (3) bekezdése kizárja.

Budapest, 2019. december 11.

dr. Rác Krisztina s.k. a tanács elnöke

dr. Remes Gábor s.k. előadó bíró

dr. Bacsa Andrea s.k. bíró